

sobota, 13.04.2024

DZIEŃ DOBRA - obDARowani Miłością

Rozważania na sobotę w Tygodniu Miłosierdzia. Chrześcijanin to raczej człowiek, który wie, że żyje przez to, iż został obdarowany, i stąd wszelka jego sprawiedliwość, na tym tylko może polegać, że sam staje się ofiarodawcą, podobnie jak żebrak, który wdzięczny za to, co otrzymał, hojnie dalej rozdaje. Człowiek staje się najbardziej sobą nie przez to co czyni, lecz przez to co otrzymuje i dlatego musi oczekiwać na dar miłości i nie może otrzymać miłości inaczej niż jako dar. Nie można jej «zrobić» samemu, bez drugiego; trzeba na nią czekać, pozwolić dać ją sobie... a można stać się całkowicie człowiekiem tylko przez to, że się zostanie pokochanym, że się pozwoli pokochać. Znana wszystkim przypowieść o talentach – wzywa nas, byśmy byli czujni i aktywni w oczekiwaniu na powrót Pana Jezusa na końcu czasów. Człowiek z przypowieści jest samym Chrystusem, słudzy – uczniami, a talenty są darami, które im powierza. Owe dary, obok naturalnych zalet, są bogactwami, które Pan Jezus zostawił nam w spuściznie, abyśmy je dobrze wykorzystali: Jego Słowo, które zawiera Ewangelia, chrzest odnawiający nas w Duchu Świętym; modlitwa «Ojcze nasz», której słowami zwracamy się do Boga jako dzieci zjednoczone w Synu; Jego przebaczenie, którym przykazał nam objąć wszystkich; sakrament Jego Ciała wydanego w ofierze i przelanej Krwi. Jednym słowem: Królestwo Boga, którym jest On sam, obecny i żyjący pośród nas. Oto skarb, który Jezus pod koniec swojej krótkiej egzystencji na ziemi powierzył przyjaciołom. Ta przypowieść mówi przede wszystkim o tym, z jakim wewnętrznym nastawieniem należy przyjąć i wykorzystać ten dar. Przypowieść uwydatnia jednak bardziej dobre owoce przyniesione przez uczniów, którzy byli szczęśliwi, że otrzymali dar, nie ukryli go z bojaźnią i zazdrością, ale go wykorzystali, dzieląc się nim z innymi, przekazując go. Tak, to co Chrystus nam ofiarował, rośnie, kiedy ofiarujemy to innym. Jest to skarb, który musi być rozdany, zainwestowany, dzielony ze wszystkimi. Bóg Stwórca dał każdemu i każdej z nas tyle talentów, ile potrzeba do godziwego życia, do czynnej miłości braci i do wzrastania w świętości. Jesteśmy wezwani do korzystania z tego dobra i do pomnażania go w świecie, w którym żyjemy. Niech w tym dziele towarzyszy nam Boże błogosławieństwo. Źródło: <https://caritas.pl/blog/2024/04/07/76524/> <http://bernardyniskepe.com/index.php/310-niedziela-milosierdzia-bozego>